

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

ÉRTESÍTŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:
 Egész évre helyben s vidékre . . . 4 frt. Évnyegyedre . . . 1 frt.
 Félévre . . . 2 „ Egyes példány . . . 10 kr.
 Hirdetések jutányos árért közzétettek, külön indányszor 30 kr bélyegdíj mellett.

Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagyny-tczn 1609. sz. a.
 Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek Nuricsán Péter fűszerkereskedésében.
 A nyilttérben magán és pártérdekű cikkeket ólcsó árért elfogadunk.

A TORONYRA . . .

IV. Népdal, — Balkányi Sz. Lajostól. *)

Legény: „A toronyra szállott a sas,
 Engem rózsám ne csalogass,
 Csalogatott engem más is,
 Hopp!
 Náladnál szebb virágszál is!”

Leány: „Az én szoknyám kerületi,
 Barna legény kerületi,
 De hijába kerületi:
 Hopp!
 Mert nem adnak engem neki. —

Esik eső a harasztra, —
 Rá sem nézek a parasztra!
 Jó az isten, jót ad nekem;
 Hopp!
 Szolgabíró vesz el engem!”

Legény: „Csalfa szemed villámlása,
 Csalfa ajkad mosolygása,
 Hű szívemet megejtette,
 Hopp!
 A ki adta, teremtette!”

Hejh cic-kóró, napraforgó!
 Elbukik a nagyravágyó!
 Csalfaságod kevélységed
 Hopp!
 A pártához szegez téged!”

Mig a tóba halak lesznek:
 Addig csalfal el nem veszek!
 Abba pedig mindig lesznek:
 Hopp!
 Így hát soha el nem veszek!”

Leány: „Héj cic-kóró, napraforgó!
 Nem vagyok én nagyravágyó
 Nem látad-e a szememből,
 Hopp!
 Hogy nem szólottam szívemből? —

Szolgabíró, huszárostul,
 Vármegye, vicispányostul,

*) Szerző szívességéből e közkedves-gű népdalt a maga eredetiségében s valóságában mi vagyunk szerencsések legel-sőben közölni nyomatásban; a jeles szer-zőnek több hasonló országosan ismert da-lait folytatjuk. L. D. N. v. 26. sz.

Hijába kérne meg engem;
 Hopp!
 Mert csak értted dobog szí-
 vem!”

Ketten: Mig a tóba halak laknak:
 Addig rózsám el nem hagylak.
 Abba pedig mindig laknak:
 Hopp!
 Így hát soha el nem hagylak.

Vándor-fiúk.

(Beszély.)

— (Gross Károly után.) —

II.

Elbeszélés.

(Vége.)

— S szeretnéd-e, hogy ha ma-radnánk?!

— Egy napig csak mégis nálunk maradhatnánk! — mondá a leányka alig hallhatólag.

— Akár két napig lelkem, ha megengeded, hogy szép arczádat meg-csókoljam.

Órzsinek nem volt szava. Szűzies keble mindinkább háborogva emelke-dett, szemei mindegyre tüzebben szikráztak, keze, mely András kezében volt, reszketelt, ajkai zibongtak, egész testében lázas rázkódást érzett.

— Nem, nem, ne félj Órzsikém, nem megyek el, — szólalott meg And-rás.

Órzsike nyakába borult az ifju-nak s arczát kebléhez rejtve, zo-kogva sobajlott föl:

— András, András, mit tettél ve-lem!

Andrásnak nem nagy erőmegfe-sztésébe került Józsefet, ki Órzsiké-ől szintén nem igen idegenkedett, le-beszé ni az elmenetelről. Maradtak.

Maradtak, mégpedig miután An-drás a maradás díját megnyerte, nem-csak két napig. Itt-ott munkájok is akadt és aztán, hogy Órzsike születésnapját együtt üljék meg; a tizedik napot is a faluban töltötték.

Vörös szemmel, mintha egész éjen át semmit sem aludt volna, vörös szem-

mel állott Órzsike az atyjától már el-bucsuzott vándorlók előtt.

— Meglátjátok, hogy szavamát meg fogom tartani, — mondá András; — két év múlva megint itt leszek, és akkor, akkor edés Órzsike, ha maga is megtartja szavát, együtt megyünk majd az Isten házába.

Órzsike fehér kendőjével fedte el arczát s utánokogta a szintén megin-dult házigazdának bucsuszavait.

Két év minő hamar elmegyén . . .

András körülnézett a nagy világban, két évvel idősebb, tapasztaltabb lón, ha-nem szerelme most is oly ifju maradt, mint azon órában, midőn a szép Órzsike-től elbucsuzott.

Egy február hónapi estén Órzsike-től távol, igen távol ült ő József bar-átjával együtt a sörös asztalnál.

— Órzsikémért! — szólott And-rás lelkesülten, s poharát fenékiig üríté, mig József, szokása ellenére csak is habját szörpölte le a sörnek.

— Ha Isten is úgy akarja, — foly-tatá aztán András — márczius el-jén uton leszünk, mert aprílban ott kell len-nünk kedvesemnél ugy-e József, be-leegyezel tervembe te is?

— Ezen szavaknál felülté homlo-kát s fejét rázva néhány érthetlen szót morgolt, aztán határozott hangon mondá:

— Én nem megyek Magyarhonba. József, József, tehát nem jössz velem?

— Nem, a világért sem. Tudod, hogy a mit mondok, azt végre is hej-tom! — S te valóban oda mégysz?

— Kell és akarok.

— Utolsó szavad?

— S mi lenne más! — hanem te József, tehát csakugyan megvájsz tő-lem?

— Holnapután! Schweizba ánu-dolok, — mondá József és úgy tőn, amint mondá.

A barátok megváltak egymástól. József Schweizba távozott, András pe-dig társat keresett, hogy szavát meg-tartva egy hónap alatt Magyarországnan legyen.

— Megállj, elég, netovább! — kiáltott Frici a fűről felugorva. Elég már édes Tónim, én már mindent tudok. András elutazik Magyarországra, megkeresi és megtalálja a fatut, hol Őrszíkéje lakik, zokognak, sirnak, sohajtoznak egy keveset — és végre is megülik a lakadalmat, mert a szerelemnek az a hibéje.

— Ne vágj szavamba, — válaszolt Antal, — mindjárt készen leszek. Új le és hallgass még néhány perczig békességben.

Frici letörölte az izadságot homlokáról ingujjával s fejét megcsóválva visszaült a fűbe s Antal folytatta az elbeszélést:

* * *

András csakhamar talált is egy becsületes nómet subanczot a ki utársul szegődött; s nem volt ember, a ki jobban örült valaha életében mint András, midőn Husvét előtt három nappal megpillantá az ismeretes falunak tornáját, azon faluét, hol életének legboldogabb óráit töltötte volt. Felmerültek képzelőjében az elmúlt szép napok boldogságos jelenetei. Tarka gondolatoktól könnyezőve lépdelt a falu korcsmájára fele; midőn az ismerős csinos házakat megpillantá, szíve oly hangosan dobogott, mintha szülővárosában járna.

Midőn a teplom mellett haladtak el, megzendültek az emlékezetes orgonahangok, melyek András lelkében amaz édesen ábrándos gondolatot ébreszték fel, hogy ismét megfognak azok majd talán szólamlani Őrszíkéveli esküvőjök alkalmával, s együtt hallhatják azt mind a ketten.

És ime felpántlikázott bokrétás lakadalmi menetel találkoztak s légyártaik tovább építhette, — hanem mikor megpillantott kit látott meg a távolban, kit mást, mint József barátját és karján a rozmarin-koszorús — Őrszíkét!

A pár haladt, haladt a templom felé, a nélkül, hogy észrevették volna a vándorlókat, — Andrást, a kinek nem volt több öröme ez életben.

András.

Igy végzte be Antal elbeszélését, s nyugtalanul kelt föl. — Frici is felállott, a ki nagy figyelmében egészen megizzadt és mondá:

— Na, történetkéd nem épen rossz hanem először is szomorú egy kissé, másodsor pedig a nap már jó ideje, hogy lement. Ijja pajtás! én is tudnék néked valamit elbeszélni, hanem az egészen más lenne ám! És most itt az ideje, hogy megnézzük a lakadalmat.

Ezzel magával vonta Antalt a falu felé, hol ugyancsak nagyban mulattak már.

Barna képtű, fekete haju cigányzenészek közt egyedül csak primásuknak háját festette meg fehérre az idő. Vidáman rúngatják a vonót a hurok felett s mindenkinek lába alá huzzák a csárdást. Mindenki tánczol és szökdel, iszik és ujong, s egyet-egyét fordulnak

jó kedvükben. Minden megmozdult a szobában, még a boros palaczkok és poharak is tánczolnak, s az ablakok is rezegnek a csárdás miatt.

Hanem hogyné lenne mindenkinek jó kedve mostan: János gazda leánya ment férjhez.

A szoba is kicsinyinyé lön már, az egész társaság az udvarra ment, hogy szabadabban mozoghassanak, s tér nyíljék az ég felé törtől jeleneknek.

Hanem miért áll meg a menyasszony egyszerre, s miért lett oly halotthalványá?

— Jóska, Jóska — susog a férj fülébe — nem Antal-e az ott?

József összeresztet e névnek halatára s nem volt képes szóhoz jutni. —

Antal és Frici mellettök haladtak el és meghallották a menyasszony szavait:

— Jóska, talán Antal nejét is magával hozta volna?

— Semmit sem tudok, Őrzse! — mondá József rángó ajakkal.

Frici karján ragadta Antalt és szemközé tekintve mondá:

— Hogyan? — Őrszi, — József, — s te lennél András, vagy mi?

— Jer, menjünk, — közbevágot Antal fojtott hangon, — távozzunk innen, a nap régen lement, hűvös van, tovább vándorolhatunk.

Mikor a határkö mellett haladtak el, hol Antal ült az elébb, észrevette Frici a porba rajzolt nevet, kibetűzte a hold világánál, Őrszi neve volt az.

Részvevőden tekintett aztán Antal szemébe s jó ideig szótlannul haladtak tovább, tovább, — előre...

Halász Dezső.

A méter-mérték behozatala.

A méter-mérték behozatalával 1876. jan. 1-től kezdve a közforgalomban csak a törvény határozatai szerint hitelesített és bélyegzett mértékek és mérőkészülékek használhatóak, és 1876. január 1-től kezdve nem hitelesített mértékeknek és mérőkészülékeknek a közforgalomban való használata az idézett törvény 19. §. szerinti bírsággal fenytettik. Ugyane törvény mérték hitelesítő hivatalok föllállítását rendeli el, s a kereskedelmi miniszter most az ország összes törvényhatóságaihoz közzendületet intézett ez ügyben.

A miniszter fölemlíti, miszerint már maga a törvény (14. §.) megállapítja, hogy mérték hitelesítő hivatalokat a törvényhatóságok kötelesek fölláttatni a miniszter által ezen törvény alapján kibocsátandó szabályok szerint; és ugyancsak a törvény intézkedik a hitelesítés ügyének egységes kezeléséről, a mennyiben egy központi állami mérték hitelesítő bizottság föllállítását rendeli el. A törvénynek ezen határozatai alapján folyó évi april 26-án rendeletet adott ki, mely a központi mérték hitelesítő bizottság szervezetét és hatáskörét megállapítja, kinevezvén egyúttal a bizottság tagjait és pedig igaz-

gatójúl Kruspér István műegyetemi tanár urat.

Mivel pedig a hitelesítő hivatalok fölláttatása még a jelen évben mulhatatlanul szükséges, még pedig egyrészt azért, mert 1876. jan. 1-vel az új rendszert kötelezőleg csak akkor lesz alkalmazható, ha az országban elég hitelesített mérték, súly és mérőeszköz lesz kapható, s mivel másrészt maga a törvény a miniszterumot megbizza, hogy 1876. jan. 1-je előtt is már megengedheti az új mérték használatát, ez utóbbi fölhatalmazást pedig már azért is igénybe kívánja venni, hogy a fakultatív használat által a közönség ideje korán a forgalomból magából is a mér-mértékekkel megismerkedjék, — már most kell tisztába jönni hol és milyen hitelesítő hivatal állítandó föl.

A miniszter szándéka e részben a következő: minden törvényhatóság legalább egy mérték hitelesítő hivatalt kötelesek fölláttatni; hol azonban egyes helyi körülmények által indokoltnak látszanék — több hivatal is szerelendő föl. — Miután mindazáltal hitelesítő hivatalok nem öneztél, hanem ellenkezőleg a forgalom igényeinek megfelelőleg szükséges lettenek, az egyes vidékeken csak oly hivatalok állítatnának föl, melyekre az illető forgalom, helyi érdekek vagy ipar szorul. Így sulyokat, vagy mérlegeket hitelesítő hivatal csak ott létesíttetnék, hol e cikkeket gyártják vagy nagyobb mennyiségben eladják; száraz tárgyak számára való mértékeket különösen oly helyeken lesz szükséges hitelesíteni, hol gabnanevek nagyobb mennyiségben elárúsítatnak, s így gabnamértékek a forgalomban gyakoriak; — hordóhitelesítő hivatalokról pedig ott kell majd gondoskodni, hol a bortermő vidék a hordókat nagyobb mennyiségben szükségesi stb.

Ezt szem előtt tartva, a miniszter a következőket ajánlja:

Budapest on egy teljesen fölszerelt, a legfinomabb és a nagyobb forgalomban elő nem forduló mértékek hitelesítésére is berendezett hivatal állítandó föl; és pedig egyrészt azért, mivel a finomabb műszerek, pl. szigorú mérlegek, szigorú sulyok, arany- és ékszersulyok, szesz mérők, cukormérők, légszész órák és más effélék csak igen ritka esetben készülnek máshol, mint a főváros iparostelepeiben, és másrészt, mivel ily finomabb műszerek rendszerint csak a fővárosban jönnek kereskedésbe, még azon esetben is, ha azok netán a vidék számára rendelvők, már pedig az illető iparosok és kereskedők saját hírnevük biztosítása czéljából a hitelesítés alá eső készülékeket csak hitelesítve szokták eladni, s így a közérdeknek megfelelőleg legzélszerűbb, ha a mértékek, sulyok és mérőkészülékek e nemre utéva a főváros tart hitelesítő hivatalt, melynek fölszerelése különben is nagy költségekbe kerül és legfeljebb a fővárosban biztosíthat kellő jövedelmezőséget.

Budapest után az ország nevezetesebb forgalmi gyupontjaiban, jelesül: Arad, Brassó, Debreczen, Eszék

Fiume, Kassa, Kolozsvár, Nagykanizsa, Pécs, Pozsony, Sopron, Temesvár és Zágráb városokban a közönséges forgalomban rendszeresen előforduló mértékek, súlyok és mérőeszközök hitelesítésére kellene hivatalokat fölláttani e helyütt tehát a közönséges hozmértékek, a folyadékmértékek, a száraz tárgyak mérésére való edények, a kalmár súlyok, a közönséges mérlegek és hordók hitelesítettének, szóval mindaz, mi a közönséges üzletforgalomban mind rendszeres mérőeszközök szokásos.

A most felsorolt hivatalokon kívül a többi hivatalok az országban csak részletesek lesznek, s az egyes törvényhatóságok tapintatától függend, a létesítendő hivatalokat akképp felszerelni, a mint az a helyi körülmények szükséglik: A mennyire az eddigi viszonyok szerint számítani lehet, az említett teljes hivatalokon kívül legalább is még ötven hivatal lesz szükséges száraz tárgyak mérésére való mértékek hitelesítésére; továbbá ötven hivatal folyadék-mértékek hitelesítésére, s azoknál mintegy kétszáz horrdó-hitelesítő hivatal.

A miniszter természetesen nem ellenzi, ha több teljesen felszerelt-hivatal is állíthatnék föl mint a fentebb felsorolt 14 városban.

Mind Ezek után a miniszter föl hívja a törvényhatóságokat, hogy az általuk fölláttani szándékoltnak hivatalok iránt a legrövidebb idő alatt nyilatkozzanak.

A kereskedelmi miniszter egy másik rendelete a mérték-hitelesítő hivatalok fölláttásánál követendő eljárást adja elő:

E miniszteri rendelet szerint mérték-hitelesítő hivatalokat a törvényhatóságok saját költségükön, de csak a kereskedelmi miniszterium beleegyezésével és általa ki szabott hatáskörrel állíthatnak föl; e hivatalok hitelesítésénél használndó mintákat a központi mérték-hitelesítő bizottságtól a költségek megtérítése mellett kapják, s a rend-élrészletesen megszabja, mily mintamértékekkel, súlyokkal és készülékekkel szerelendők föl e hivatalok.

A hitelesítő hivatal személyzetét az illető törvényhatóság alkalmazza és nevezi ki. A hitelesítés azonban csak a központi mérték-hitelesítő bizottság kiküldöttje által megvizsgál és az illető hitelesítési ágra alkalmasnak talál egyén teljesítheti. A hitelesítésnél minden hivatal hitelesítési bélyegül a magyar szent korona jelvényét használja; megkülönböztetésül mindazáltal az egyes hivatalok bélyegeiken a korona alatt a központi mérték-hitelesítő bizottság által számukra kijelölt és időnként közhírré tett számszjegy alkalmazandó. A

magyar korona területén működő mérték-hitelesítő hivatalok által hitelesített mértékek, súlyok és mérőeszközök hitelesítettnek tekintendők a magyar korona területének bármely más vidékén is. A hitelesítő hivatalok a hitelesítési eljárásra nézve közvetlenül a központi mérték-hitelesítő bizottság alatt állanak, s annak intézkedéseit közvetlenül veszik. A hitelesítő hivatalok hitelesítési eljárását a központi bizottság elleuőrzi, e végből általa kiküldött tisztviselői által időnként meglátogatja az országban működő hivatalokat s azoktól esetről-esetről külön jelentéseket, évenként pedig kimerítő jelentést kér ki. A hitelesítő hivatalok felszerelése és fentartásának költségeit a törvényhatóság fedezi, a hitelesítésből befolyó díjak a törvényhatóság javára esnek. A hitelesítési díjakat a törvényhatóság állapíthatja meg, de csak a miniszterium által megállapított maximál díjak határain belül.

— A földmível. ipar és keresk. miniszterium ezekből folyólag szerkesztőségünkhez is beküldte a „Tudnivalók a métermértékről“ című ismertetőt és a métermértékek súlyok hiteles. táblázatát, az ur. súly és mértékekre vonatkozólag, eredeti nagyságú rajzokban, hivatalok iskolák és kereskedők s magánzók használatára. — Ára 20 kr.

V e g y e s .

— Az előfizetéseknél okt.—decz. hónapokra megújítását, a folyó évnegyedre az elmaradt előfizetési pénzek bekioldését teljes tisztelettel kérjük: egy évnegyed 1 frt. két évnegyed 2 frt.

— Szintársulatunk e hó 20-án ad ez évben utolsó előadást, N.—Váradon; itt pedig 26-kán megkezdetik a szindiony. — Nállunk a tavasz hírnöke: a fecske, — az öszö; elköltözésük, — hanem szintársulatunk megérkezése, az ösz daczára: a kedélyekre tavaszt varázsoló.

— Nagyváradon a vaspályatársomszedságában az állandó kiállítás csarnok e hó 20-án főkép termény árakkal megfog nyitattai

— A ménlőtelep épülete átvéttett s már a jövő hóban használat alá fog fordíttatni némi készlerűt beruházások mellett.

— Rónay Gyula elhunyt színművésznök síremlékére az adakozások szép eredménynyel folynak.

— A magyar váltótörvényjavaslat mely a német váltórendszer szabály alapján készült és közelebb hog benaúnak az örökös tartományok és Németlon e száku törvénykezéséhez — legfőbb jövohával ellátva közelebb leérkezvén: remélhetoi, hogy az országgyűlésen is minden fenadás nélkül keresztül fog menni.

— A törvényhatóságok területének rendezése tárgyában a megyei és városi gyűlések napi rendben vannak; városunkat legközelebb a hajdu-megye érdekelvén: ohajtandó, hogy a vidék jóllegetti érdekét, — Debreczen megyének széleslen kiterjesztését városi hatóságunk kellő eréj-

jel felfogja, s a kormánytól a lehető támogatás után pártolást nyerjen.

— A **tépéscsinálók**, vagy a „HONMARADOK“ című műlap. Fesztette Munkácsy Mihály. Kőre rajzolta Kollár Ferencz, a „Magyarország és a Nagyvilág“ 1874-ki II-ik félévi jutalomképeül megjelent s az előfizetőknek szétküldetelt.

Az 1848-9-ki szabadságharcz nagy eseményei sokkal élénkebb emlékezelésben élnek még az egész magyar nemzetnek, hogysom rá vonatkozó rajz, le ne könté mindnyájuk figyelmét.

A harc még javában foly, az egész nemzet kunyhókban és palotákban egyaránt lázas izgatottsággal kíséri az események folyamát s a ki nem mehet a csatárra, az othon igyekszik szolgálni a szent ügynek, ha mással nem, legalább a sebesültek ápolásával, vagy a sebek gyógyítására legszükségesebb szer, a tépéscsinálásával. Munkácsy festménye egy parasztháza vezet, hol a tépéscsinálásra egybegyűltek feszült figyelemmel hallgatják a harcmezőről hazatért sebesült honvéd elbeszéléseit. Az elbeszélésnek a hallgatókra tett benyomása képezi a festmény tárgyát s itt Munkácsy alkalmat nyert a legkülönbözőbb alakok jellemzésére előtűntetésére, melyek mindegyike lebilincseli a néző figyelmét.

A műlap technikai kivitele méltán sorakozik az e nembeli legkifűnőbb művek mellé; s becsületére válik a metsző művészeknek; a műlap kiadó valóban elismerést érdemelnek, midőn ily művészi, minden teremnek díszsére való mulappal kedveskednek az előfizetők.

— **Hirdetmény.** A cs. k. 39. gyalogserezd parancsnokságának 1874. évi szept. 5-kén 510. sz. a. kelt megkeresése, s a nyilvántartási szabályok 32. §. 3. 9-ik pontja értelmében, ezennel közhírré tétetik, hogy a folyó 1874. évi ellenőrzési szemle a cs. k. 39. gyalogezredbeli szabadságoltak és tartalékosokra nézve 1874. évi okt. hava 14. és 16-án az idegen csapatbeliekre nézve pedig 1874. évi okt. 17-kén, végre a pótszemle, 1874. évi okt. 30-kán fog a czéglédűteuai 21. sz. Komáromi házban levő kapitányi hivatal V. osztályánál megtartatni.

Ezen szemléhez, ugy a cs. kir. 39-ik gyalog- mint bármely idegen habcsopathoz tartozó szabadságos és tartalékos katonák katonai könyveskönyvükkel ellátva tartoznak a törvényszerűleg reájuk mért büntetés terhe alatt pontosan megjelenni.

Ezen szemle alól a nyilvántartási szabályok 32. §. 8-dik pontja értelmében csak is azok vannak kivéve, kik az 1874. évi őzi fegyvergyakorlatokban részt vettek — vagy azok alól betegség miatt felmentettek, végre azok, kik csak az 1874 évben helyzettek át a szabadságot állományba.

Debreczen 1874. szept. 11.

Debreczen város kapitányi hivatala.

Debreczeni placci középár.
mőriben. 1874. szept. 15.
Buza 450. Kétszeres 375. Rozs 330.
Árpa 260. Zab 165. Tengeri 453. Káposzta 350. Kása 700. 1 zsák burgonya 190. 1 mázsa szalonna 53—54—55 frt. 1 mázsa Háj 53—54—55 frt.

Kihuzott lotteria számok. 1874.
Buda szept. 12. S. 10, 26, 2, 45.

Felölös szerk. **Báthory Sándor.**

H I V A T A L O S É S M A G Á N H I R D E T É S E K .

5119.
1874.
Árverési hirdetés.
A debreczeni törvényszék, mint te-lekkönyvi hatóság részéről közhírré lételek, miszerint a felperes **Schwarz Már** részére alperes **Pető Istvántól** 150 frt. tőke és járuléka erejéig felfoglalk a debreczeni 4789. sz. a. mint a tjkvbé jegy-

zelt s **1800 frtna becsült 1 hold 608 □ öl kőntös kerti szőlő, függő terméssel együtt.**, a megkísérlett 1-ső árverésen el nem kelvén, a a kitűzött határidőben, folyó évi **szept. 30-kán d. u. 3 órakor** a tkvirodma-ban, végre hajdui Kovács Jozsef által megtartandó árverésen szükség esetét ér-

becsaron alól is elfog adatni.
Kiküldési ár a becsérték; az árverő-lők által letendő bánatpénz 180 frt.
A vételár 3 egyenlő részletben a letűtéstől számítva 1, 2, és 3 hónap alatt, esedékes 6 % kamattal a tkvihatóságnál befizetendő, a bánatpénz az utolsó részle be-tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnak 1874. szept. 11-kén tartott üléséből.

Szentpéteri S.
aljegyző.

1—2.

4623.
1874.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Kovács Lajos** mint Debreczen város polgármestere részére, néhai **Hök István hagyatékából** 145 frt tőke és járuléai erejéig lefoglalt ingatlanok, u. m. a debreczeni 902. számú telekjegyző-könyvben l. h. r. sz. alatt bejegyzett **csapóutcazi 692. sz. házastelek és 2 hold 100 □ öl ondódi földnek 600 fira becsült fele része** folyó 1874-dik évi **október hó 9-dik**, szűkség esetére **november hó 9-dik** napján délutáni 3 órakor a tkvi irodában végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagy is 60 frt az árverelmi számdékozők által a kiküldött árverelő kezébe bántapénzzal letendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladhatók.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 2, és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnak fizetendő; a bántapénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlan birtok részének azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes fizetése után fog hivatalból bekezeletetni.

5: Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlan birtokrész után a leütéstől fogva eső mindenemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszerismind azok, a kikt a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésny közvételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1874-dik évi aug. hó 28-dik napján tartott üléséből.

Szentpétery Sándor,
2—3. jegyző.

3449.
1874.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes özv. **Kostonyik Andrásné Gál Mária** részére, alperes néhai **Tornai Ferencz**né, s illetőleg **néhai férje hagyatékából** lefoglalt ingatlanok u. m. a debrecz. 2574 sz. tjkbe jegyzett, s 35,000 fira becsült, jelenleg **Kavéház, vendéglő és bolt helyiségül használt piactuczai** 1898 számú házastelek, és 9 hold 600 □ öl ondódi föld, 2000 frt tőke hátralék követelés és járuléai behajtása végett, a harmadik árverésre kitűzött határidőben, u. m. folyó évi **október 8. d. u.** 3 órakor a tkvi irodában, kiküldött végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen, szűkség esetére becsáron alól is elfognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték az árverelő által letendő bántapénz 3500 frt,

A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 2, 4 és 8 hónap alatt esedékes 6% kamatával, e tkvi hatóságnál lefizetend, a bántapénz az első részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnak 1874 augusztus 28-án tartott ülésében.

Hegedűs István,

(2—3) aljegyző.

Haszonbéri hirdetés.

A **h.-bűszörményi ref. iskola** alatti, külön köpcinczével s irodával ellátott **9 béli helyiség** — melyből az 1-ső szám alatti győgytár — az **1875. évi január 1-től az 1877-ik évi december 31-ig terjedő 3 évre**, e folyó évi **okt. hó 12. napjának délelőtti 9 órájkor** kezdetét veendő nyilvános árverésen bérbé fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Árverelő a kikiáltási árnak 10 százalékát — mely a bérleti idő utolsó negyedébe eső bérösszegbe lesz beutend — készpénzben tartozik az árverelőre kiküldött bizottság kezébe előre lefizetni.

2. A bérizetés évnegyedenként mindenkor az évnegyed első napján előre fog teljesíteni.

A többi részletes bérleti feltételek alulírottán megtekinthetők.

Lengyel János m. k.

1—3. egyh. gondnok.

Tiszavidéki és arad-temesvári vasut.

MENETREND 1874. é. jun. 1-től kezdve további intézkedésig.

I. Bécs és Budapestről Kassa felé.

	6. p.	8. p.	6. p.
Bécs ész.v. ind.	8 10 este	8 20 reg.	
" áll.v. "	8 20 "	8 30 "	
Budapest "	7 30 reg.	6 3 este	
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. "	3., 4. oszt.
Czegléd "	10 18 delo.	9 18 este	4. reg.
Szolnok "	11 22 "	10 26 éjjel	6 16 "
P.-Ladány "	2 -delu.	1 52 "	11 36 delo.
Debreczen "	3 51 "	4 30 reg.	2 20 du.
Nyiregyháza "	5 39 "	7 48 "	(érek.)
Szerencs "	8 4 este	11 27 "	4 30 reg.)
Miskolcz érk.	9 5 "	1 5 d. u.	6 37 "
			1., 2., 3., 4. "
Miskolcz ind.	9 25 éjjel	1 51 d. u.	8 -reg.
Kassa érkezés	11 51 "	6 - este	11 43 delo.

II. Bécsből a Pestről Arad s Temesvár felé.

	8 10 este	8 20 reg.
Bécs é.v. ind.	8 10 este	8 30 "
" áll. v. "	8 20 "	8 30 "
Budapest "	7 30 reg.	6 3 este
	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. "
Czegléd "	10 18 delo.	9 8 este
Szolnok "	11 12 "	10 15 éjjel
Mező-Tur "	12 2 d. u.	1 55 "
Csaba "	2 1 delu.	2 55 reg.
Arad érkezés	3 36 "	5 35 "
" indulás	3 51 "	6 - "
Vinga "	4 43 "	7 13 "
Temesvár érk.	5 40 este	8 36 "

III. Bécs s Budapestről N.-Várad felé.

	8 10 este	8 20 reggel
Bécs északi v. ind.	8 10 este	8 30 "
" állan v. "	8 20 "	8 30 "
Budapest "	7 30 reggel	6 3 "
	1., 2., 3. osztály.	1., 2., 3., 4. oszt.
Czegléd "	10 18 reggel	9 18 este
P.-Ladány "	12 35 d. u.	2 10 éjjel
B.-Ujfalv "	3 35 "	3 42 reggel
N.-Várad érkezés	4 47 "	5 21 "

IV. Kassáról Budapest és Bécs felé.

	u. p.	u. p.	u. p.
Kassa indulás	5 - reg	9 20 d. e.	6 1 este.
Miskolcz "	7 42 "	1 41 d. u.	9 24 "
Szerencs "	8 53 "	4 14 "	(érek.)
Nyiregyh. "	10 43 delo.	7 17 este	
			3., 4. oszt.
Debreczen "	12 43 delu.	10 12 éjjel	3 25 du.
P.-Ladány "	2 24 "	12 22 "	6 29 este.
Mező-Tur "	4 54 "	4 40 reg.	12 14 éj.
Czegléd érk.	5 49 "	5 59 "	1 49 "
Budapest "	8 31 este	8 45 "	
Bécs áll. v. "	6 11 reg.	6 22 este	
" ész. v. "	6 24 "	6 34 "	

V. Temesvár és Aradról Pest és Bécs felé.

	1., 2., 3. oszt.	1., 2., 3., 4. "	3., 4. oszt.
Temesvár ind.	10 17 reg.	6 20 delo.	
Vinga "	11 22 d. e.	7 49 este	
Arad érk.	12 12 "	8 52 "	
" ind.	12 30 delu.	9 16 "	6 20 reg.
Csaba "	2 10 "	11 42 éjjel	10 12 delo.
Mező-Tur "	3 43 "	2 14 "	6 20 reg.
Szolnok "	4 54 "	4 24 reg.	5 34 du.
Czegléd érk.	5 49 este	5 49 "	6 59 este.
Budapest "	8 31 "	8 45 "	
Bécs áll. v. "	6 11 reg.	6 22 este	
" é. v. "	6 14 "	6 34 "	

VI. N.-Váradról Budapest s Bécs felé.

	1., 2., 3. osztály.	1., 2., 3., 4. oszt.
N.-Várad indulás	11 22 d. e.	9 - este
B.-Ujfalv "	12 28 d. u.	10 27 "
P.-Ladány érkez.	1 23 "	11 45 éjjel
Czegléd "	5 49 este	5 59 reggel
Bécs áll. v. "	6 31 "	8 45 "
" ész. v. "	6 41 reggel	6 6 este
	6 24 "	6 34 "

A vonatok indulási ideje a közbeeső állomásokról, valamint azok esaklakozása Aradon, Csabán, Debreczenben, Kassán, Miskolczon, N.-váradon, Nyiregyháza, Szerencsen, Szolnokon és Temesvárott a pályaudvarokon kifüggesztett menetrendekből tudhatók meg.

Pályaszakellakozások:

I. Aradon: az első aradki vasut szomszédvontatához Gyula-Fehérvár felé s Petroszány és Gyula-Fehérvár felől Szolnok s Szeged felé.

II. Csabán: az alföldi vasut vont.-i Szeged, Nagyvárad, Arad, Temesvár és Szolnok felé.

III. Debreczenben: Kassa és m. északkeleti vasut vontatához Czegléd felé, s innen Czegléd felé.

IV. Kassán: a kassai-oberbergi vasutont Oberberg és Eperjes és a m. északkeleti vasut vontatához Lemberg és Sziget felé. A kassai-oberbergi vasut 3. sz. szomszédvontatához Oberberg és Eperjesről a 2. sz. vontat. Czegléd felé, és ezen vasut Oberberghől jövő 5. sz. és Eperjesről jövő 305. sz. vasutvontatái a 6. sz. vontat. Miskolcz felé.

V. Miskolczon: Hatvan és Budapest felé.

VI. Nagyváradon: az alföldi vasut vontat. Eszék és az m. keleti vontat. Kolozsvár és Brassó felé.

VII. Nyiregyháza: Ungvárral felé.

VIII. Szerencsén: S.-A.-Ujhely Sziget felé.

IX. Szolnokon: Hatvan felé.

X. Temesvárott: Szeged és Bazsás felé.

Az izlet-igazgatóság.

* Ninden szerdán és szombaton.